

கடந்த பிசம்பர் 04 2020இல் CBC Gem இல் தீ பா மதே தாவின ‘ஃபனி பாய்’ சினிமாவின் கனடா தழுவிய காட்சிப்படுத்தல் நிகழ்ந்தது. நான் பார்த்தனே. ஆயினும் கணினியில் பார்த்ததில் அது போதுமான விகாசம் கிடதை திருக்கவில்லை. அதனால் மீண்டும் Shyam Selvadurai யின் Funny Boy நாவலுக்குள்ளும் சினிமாவுக்குள்ளும் புகுந்து வளையறேனே.

நாவலின்பு சினிமாப் பிரதியின் பிரவசேம் அவ்வளவு அவசியமில்லையென முன்பெல்லாம் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பிரசனை எழுந்துள்ள இந்தச் சமூகநிலைக்கு அது அவசியமென்று பட்டது. ஏனெனில் ஒரு நாவலை சினிமா ஆக்குவதென்பது தழுவிய எழுத்துதல், அதன் பாதிப்பில் எழுத்துதல், அதன் பிடித்த ஒரு பகுதியை மய்யமாக்கி

மற்றவற்றை தான் புதிதாய்ப் புனரைத் தோற்றல் என பல வழிகளும் தளங்களும் கொண்டது. ஆக, சினிமா நாவலை எவ்வளவு திரும்பு சுவீ கரித்துள்ளதோ என பது சினிமாவின் ஆன்ம தரிசனத்தின் ஒரு நிலையை அறிய உதவியாயிருக்கும். ஆயினும் நாவலின் சுவீ கரிப்பு எவ்வளவாயிருந்தாலும் அதன் கணிப்பு சினிமாவின் தன்மைகளைக் கொண்டே அமையவேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் கிடா. அதைக் கணிக்க சினிமாபற்றிய அலகுகள் தனியாகவே உள்ளன.

என் வாசிப்பும் காட்சியும் முடிந்து நான் திரும்புவதற்குள் தமிழ்ப் புலத்திலும். ஆங்கில பத்திரிகை உலகத்திலும், பிற ஊடகங்களிடாகவும் முடிந்தளவு வலிமையாக துருவ மூரண எல்லகைளில் அச் சினிமாபற்றிய அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டது விட்டிருந்தன.

‘ஷ்யாம் சலெவதுரயின் அர்த்தபுர்வமான தளங்களும்’, தீ பா மதேதாவின் அவற்றின் காட்சிப்படுத்தல்களும் மிக வலிமையாக சினிமாவில் வளிப்பட்டதுள்ளன’ என பதான Andrew Parker இன் The Gate இல் வளியான விமர்சன அபிப்பிராயம் மிக முக்கியமானதென்கிறார்கள் திரை விமர்சகர்கள். அது பின்னால் வந்த விமர்சனங்களான நடுபிப்படுத்தியது என்ற குற்றச்சாட்டும் உடனடியாகச் சொல்லப்பட்டது. Los Angeles Times இன் Tracy Brown, National Post இன் Chris Knight, The Global and Mail இன் Tina Hassannia வின் கருத்துக்களும் ‘ஃபனி போய்’ சினிமாவை நிறுதிட்டமாக உயர்த்தி வதைத்தியிருக்கின்றன. போதாததற்கு TIFF இன் ஆண்டின் சிறந்த பத்து படங்களில் ஒன்றாக இது தரேவாகியும் விட்டது.

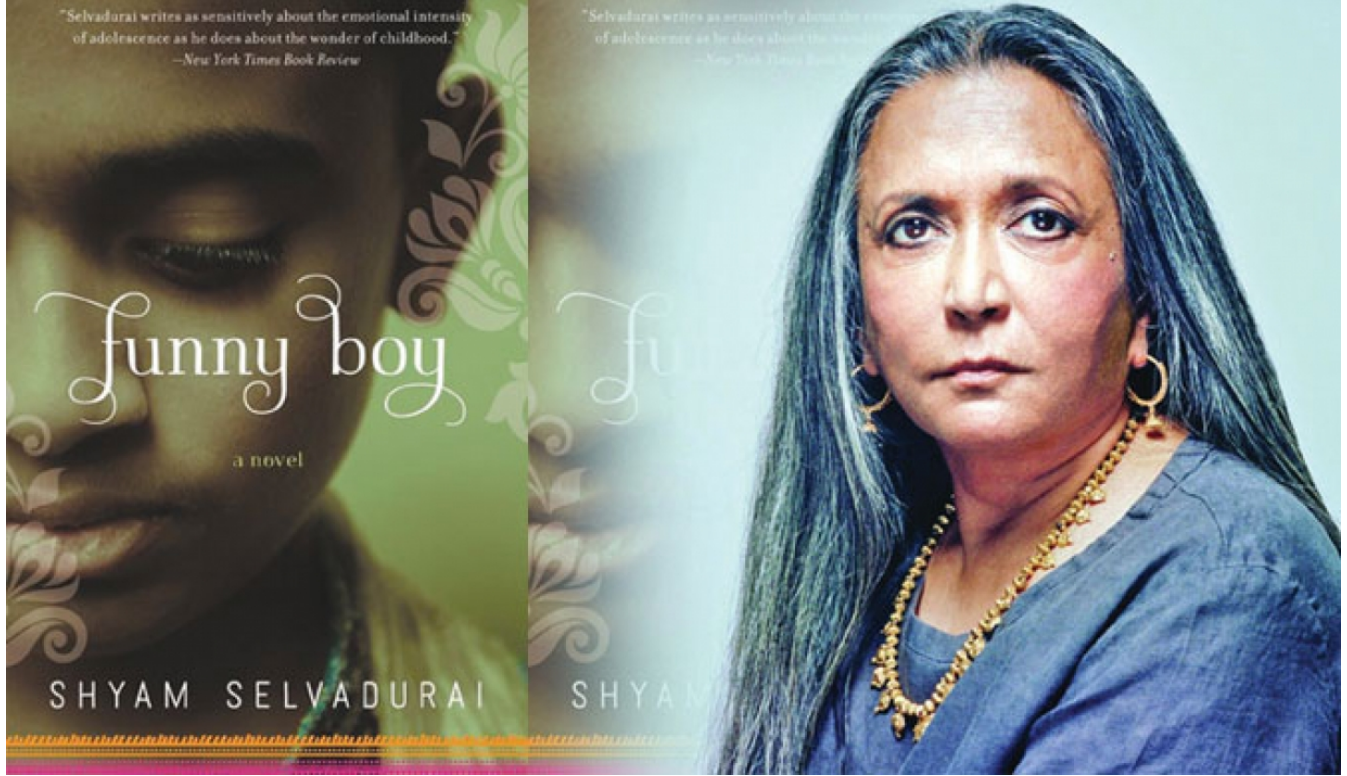
எப்போதும் துருவ மூரண்களின் அபிப்பிராயங்கள் போலவே நடுநிலகைக் கருத்து வளிப்பட்டதுகளைகளிலும் ஒருவரின் அரசியல் பொருணிலை பண்பாட்டாக கிறுக்கள் உள்ளன என பது ரோலன் பார்த்தின் பின் அமைப்பியல் வாதம். இரூ துருவ நிலகைளும், நடுநிலகையும் கிட்ட, அரசியல் காரணப் புலங்கள் கொண்டவை.

அமெரிக்க Times உம் மற்றும் ஏனைய கனடிய பத்திரிகைகளும் ஒருமுகமாகவே ‘ஃபனி போய்’ கலவரம் குறித்த இலங்கையின் சமீகச் சமீழலில் தற்பாலினரின் ஒழுகலாறும் அதன் தொடர்ச்சியாக ஒருபாற்புணர்ச்சி நாட்டமும் கொள்வதன் தவிரக் கமுடியாமகைள் சிறப்பாக வளிப்பட்ட சினிமாவென சிலாகித்திருக்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் காலத்தின் பின்னால் இலங்கையில் அரசியல் பிரச்சனை தோன்றி வளர்ந்த வரலாறுபற்றிய மறேகத்திய நோக குடையை சிந்தனையிலும் அறிதலிலும் வளிவந்த மலேலோட்டமான அபிப்பிராயங்களே அவர்களிடமிருந்தன என பதை விளங்கப்பட்டது தத் தவேயில்லை. அவை அவ்வாறுதான் இருக்கமுடியும். அவர்களால் உண்மையில் இலங்கை அரசியலின் சிக் கலான அடியாதாரப் பிரச்சனைகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. அவர்களின் அந்த வகையான கருத்து ஒருவகையான அதீ தமான இடத்தை சலசை செய்கிறதெனில், இன்னொரு பக்கமாக மாற்று அணியினர் உருவாகும் இடர்ப்பாட்கள் வறொரு தடயாக வந்து நின்றனாகொண்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு அணியினராமே விஷயத்தை சரியானபடி காணவில்லை என பது நிச்சயம். ஆக இதுதான் சரியான விமர்சனத்தின் ஆரம்பப் புள்ளி.

இது தீ பா மதேதாவின் ‘ஃபனி போய்’ சினிமா அடிப்படகை

குறபாடகளகைக் கொண்டுள்ளது என்பதை மறுப்பதாகாது. அது ஒரு மிகச் சிறந்த சினிமா அல்லவென்பதையும் ஒரு நிதானமான பார்வை உணரவதைத் துவிடும். ஆனால் எல்லாவற்றையும் தாண்டிய இன்னொரு நோக்குநிலையும் உண்டு. அது தவறவிட்டுவிடக் கூடாது.

தீ பா மதே தாவின பதினரை தாவது படபைபு இது. ஆரம்பத்தில் விவரணப் படங்களில் ஆரம்பித்த இவரது முயற்சி, 1988இல் Martha Ruth and Edie மபலமாகத் தான் முழுநீளப் பட நிறையாளுகையில் இறங்குகிறது. 1996 இல் Fire வளையாகும் வரை இவரது சினிமா எதுவும் சிறப்பான வற்றுகளை, விருதுகள் தவிர்த்து, அடரைத் திருக்கவில்லை. ஆனால் Fire சினிமா பெரு விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டதோடு வர்த்தகரீதியிலும் வற்றுகளை அடரைத்தது. தொடர்ந்து இந்த Trilogy வரிசையில் Earth (1998) உம், Water (2005) உம் வளையந்து கீழ்த்திசைப் பண்பாட்டினடியான மானமியங்களை விடும்பாகப் பார்க்கிற மறே குலகின் சிறந்த விமர்சனமாகவும், பரிசுகள் வகையாகவும் வற்றுகளகைக் கட்டிக்கொண்டது. என்றாலும், Fire இன் விமர்சன வற்றியை ஏனையவை அடரைத்துவிடவில்லை. ஆனால் இந்த மபினு சினிமாக்களும் அதனதன் குறபாடகளுடனும் உலக சினிமா உலகில் தீ பா மதே தாவின பெரரை நிலநாட்டின. 'ஓபனி போய்' நவீனத்தின் விசை ஊற்றுக்கொண்டிருந்த ஒருபாற பிரசனையிலும், துயக்கப்பட்ட காமத்தின் கணங்களிலும் வாசகன் வகெுவாக ஈர்பட்டிருந்தான். பிரதியில் வாசகன்போல், சினிமாவில் பார்வையாளன் விமர்சனமென்பதை பெருமளவு நம்புபவன் நான். தீ பா மதே தாவின படபைபு வற்றுகள் இவ்வண்ணமே நிறுவப்பட்டன. 'ஓபனி போய்'யில் அந்த வற்றிக் கணங்களை அரசியல் ஒரு மகேமாய் மபிப்போனது.

நாவலரை சினிமாவாக்கும் விஷயத்தில் தீர்மானம் தாழ்ந்த நிறையையோசித்திருக்கவேண்டும். அவர் 2012இல் வெளியிட்ட சல்மான் ருஷ்டியின் ‘மிட் நறை சில்ட்ரன்’ தீர்மானம் விரைவாக வரையாளனால் மட்டமாக உணரப்பட்டது. நாவலர்களைச் சினிமாக்குவது, ஒரு நல்ல சினிமாவை எழுப்புவதைவிடச் சிரமமானது. அது தன் சொந்தக் கதையை சினிமாப் பிரதியாக்கும் திறமையுடனும் கொண்டதில்லை. அதற்கு மலோக அது இன்னொரு படப்பாடியின் உணர்வு தான் கொள்ளுதலும் ஆகிவிடுகின்றது.

சத்யஜித் ரயீன் ‘பதேர் பாஞ்சாலி’ 1929இல் வெளிவந்த விபத்திபிஷன் பந்தோபாத்யாயின் நாவலரைத் தழுவியது. 1962இல் வெளிவந்த Harper Lee இன் ‘To Kill a Mockingbird’, Mario Pazoவின் ‘The God Father’ (1972), மற்றும் Kazuo Ishiguroவின் ‘The Remains of the Day’ (1993) ஊடாக Greta Gerwigஇன் Little Women (2019) வரை பன்னூறு நாவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட சினிமாக்கள் வெளிவந்து வற்றியுடன்திருக்கின்றன. ஆனாலும் ஷ்யாம் சலெஸ்துரையின் The Funny Boy (1994) ஐ சினிமாவாக்கும்போது அரசியல், சமூகம், கலாச்சாரம் சார்ந்த பலவற்று அம்சங்கள் குறுக்கிடக்கூடிய வாய்ப்பிருந்ததன் மூன்றடியாக அவர் அனுமானித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

‘ஓபனி பபோய்’ உண்மையில் ஆறு கதைகளால் இணக்கப்பட்ட ஒரு நாவல் வடிவமாகும். 2007இல் அடீர் கோபாலகிருஷ்ணன் வெளியிட்ட ‘நாலு பண்ணைகள்’ அவரின் ஏனைய சினிமாக்களான ‘எலிப்பத்தாயம்’ (1981), ‘ஸ்வயம்வரம்’ (1972), ‘மதிலுகள்’ (1990), ‘விதயேன்’ (1994), ‘நிழல்குத்து’ (2002) போன்றவைபோல் அமையாவிட்டாலும், தகழியின் நான்கு சிறுகதைகளின் நாயகிகளை ஊடாடவிட்டதான இது சிறந்த பார்வையாளன் சினிமாவாக இருந்தது.

ஆறு கதைகளை உள்ளடக்கிய ‘ஓபனி பபோய்’ ஆர்ஜியின் கதை முக்கியமானதெனினும், அவ்வீட்டு வலையைக் காரியான ஜானகியிடத்திலும் ஒரு கதையைக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கதை சினிமாவில் விகாசம் பெறவில்லை. அம்மாச்சியிடம் ஒரு கதை இருந்தது. அது 1958க் கதை. ராதா-அனிலிடம் ஒரு காதல் கதையென பல கதைகளின் கட்டமாயிருந்தது ‘ஓபனி பபோய்’ நாவல்.

‘0000 0000’:00000000 000000000000

Written by - -தவேகாந் தன் -

Tuesday, 29 December 2020 23:30 - Last Updated Tuesday, 29 December 2020 23:52
